

บทบรรณาธิการ

คำถาม การยกขึ้นอ้างเป็นข้อแก้ตัวว่าสำคัญผิดในข้อเท็จจริงอันเป็นองค์ประกอบของความผิดนั้น มีหลักเกณฑ์อย่างไร การพุดชกชวณให้เด็ก อายุไม่เกินสิบห้าปีให้มาหลับนอนกับผู้อื่นเพื่อแลกกับค่าตอบแทน โดยผู้อื่นเพียงแต่รออยู่ในห้องพักไม่มีส่วนร่วมหรือรู้เห็นในการชกชวณ หากมีการกระทำซ้ำเรา ดังนี้ เป็นความผิดฐานพรากผู้เยาว์ด้วยหรือไม่

คำตอบ มีคำพิพากษาฎีกาวินิจฉัยไว้ดังนี้

คำพิพากษาฎีกาที่ ๑๕๒๗/๒๕๕๗ กรณีที่จะเป็นการสำคัญผิดในข้อเท็จจริงอันเป็นองค์ประกอบของความผิด ตาม ป.อ. มาตรา ๖๒ วรรคแรก นั้น **จะต้องเป็นกรณีที่มีพฤติการณ์หรือเหตุชักจูงใจให้จำเลยสำคัญผิดโดยสุจริต มิใช่เป็นเพียงการคาดคะเนเอาเองของจำเลยดังที่อ้าง ทั้งจำเลยเองก็นำสืบรับว่ารู้จักกับผู้เสียหายที่ ๑ เพราะเป็นคนหมู่บ้านเดียวกัน พฤติการณ์ของจำเลยตามรูปเรื่องจึงไม่มีเหตุผลเพียงพอที่จะยกขึ้นอ้างเป็นข้อแก้ตัวว่าจำเลยสำคัญผิดในข้อเท็จจริงเกี่ยวกับอายุของผู้เสียหายที่ ๑ โดยสุจริต** ดังนั้นเมื่อจำเลยกระทำซ้ำเราผู้เสียหายที่ ๑ ซึ่งเป็นเด็กอายุยังไม่เกินสิบห้าปีและมีไชภริยาของตนไม่ว่าผู้เสียหายที่ ๑ จะยินยอมหรือไม่ก็ตาม จำเลยจึงมีความผิดตาม ป.อ. มาตรา ๒๗๗ วรรคหนึ่ง

ความผิดฐานพรากเด็กอายุยังไม่เกินสิบห้าปีไปเสียจากบิดามารดาผู้ปกครอง หรือผู้ดูแล โดยปราศจากเหตุอันสมควร ตาม ป.อ. มาตรา ๓๑๗ คือการแยกเด็กออกไปจากอำนาจปกครองดูแลของบิดามารดา ผู้ปกครองหรือผู้ดูแล อันมีผลทำให้อำนาจปกครองดูแลของบิดามารดา ผู้ปกครองหรือผู้ดูแลเด็กถูกรบกวนหรือถูกระทบกระเทือน โดยบิดามารดา ผู้ปกครอง หรือผู้ดูแลเด็กไม่รู้เห็นหรือยินยอมด้วย **โดยไม่จำกัดว่าจะกระทำด้วยวิธีใด** อันเป็นการล่วงละเมิดอำนาจปกครองของบิดามารดาผู้ปกครอง หรือผู้ดูแล แต่คำว่า พรากตามพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๕๔ หมายความว่า ทำให้จากไป พาไปเสียจาก แยกออกจากกัน หรือเอาออกจากกัน ดังนั้น **การกระทำที่จะเป็นการพรากจึงต้องเป็นมากกว่าการพุดชกชวณ** เพราะหากเป็นเพียงการพุดชกชวณ เด็กที่ถูกพุดชกชวณอาจตัดสินใจไปหรือไม่ไปตามที่ถูกพุดชกชวณก็ได้ เมื่อข้อเท็จจริงตามทางนำสืบของโจทก์ได้ความเพียงว่า ล. โทรศัพท์ไปพุดชกชวณผู้เสียหายที่ ๑ ให้มาหลับนอนกับจำเลยที่พิมพ์พินานริสอร์ทเพื่อแลกกับค่าตอบแทนซึ่งผู้เสียหายที่ ๑ ตกลงใจและยอมเดินทางมาที่พิมพ์พินานริสอร์ทด้วยตนเอง โดยไม่ปรากฏว่าจำเลยมีส่วนร่วมหรือรู้เห็นกับ ล. ในการพุดชกชวณผู้เสียหายที่ ๑ ให้เดินทางมาที่พิมพ์พินานริสอร์ทเพื่อให้จำเลยกระทำซ้ำเราโดยจำเลยเพียงแต่รอผู้เสียหายที่ ๑ อยู่ในห้อง การกระทำของจำเลยจึงไม่เป็น

